

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

130 Declaratio sermonum tuorum illuminat: & intellectum dat paruulis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

varietate suscepti luminis pulcherrimas
semper quidem, sed varias species repræ-
sentet. Quamquam quid opus est gemmas
adducere, cum habeamus in Scripturis,
cui hæc verba comparemus? Vide ar- *Ecc. 43.*
cum, ait Sapiens, & benedic eum, qui fe-
cit illum: valde speciosus est in splendore
suo, gyravit cælum in circuitu gloriæ suæ:
manus excelsi aperuerunt illum. Sicut
enim ex splendore radiorum Solis pul-
cherrimos Iris trahit colores, ita multo
splendidiores trahunt verba Dei. Nec for-
tasse alienum à proposito est, quod quon-
dam apud Plutarchum memini me legis- *Sympos. 4.*
se. Afferit enim ex illa reflexione radiorū *q. 2.*
rosidam illam nubem proprietatem quã-
dam contrahere, vt, vbi aspersa fuerit, mi-
rum pariat odorẽ; quare Sacerdotes quos-
dam Gentilium solitos ligna illa in sacri-
ficijs incendere, quæ ex huius roris resper-
sione odoratissima fiebant. Quid mirum
igitur, cum testimonia Dei adeo admira-
bilia sint, & res admirabiles rapere ad se
hominum mentes soleant, si ea Rex san-
ctus sine vlla satietate scrutabatur, & scru-
tatione perfecta, quæ etiam opus ample-
cteretur?

130 Declaratio sermonũ tuorũ illumi-
nat: & intellectum dat paruulis.

HEBRAEVS, apertio, vel porta sermo-
rum tuorum illuminat: significatissi-
mè

Z 2

mè omnino, quasi in ipsa apertione portæ illuminetur intelligens: ac si dicas, à primo gustu, ab ipso limine, vel à literali sensu. Hæc videlicet est verè porta oriëntalis iuxta Ezechiel. vnde lumen ingreditur.

c. 10.

Scripturæ
quasi gut-
tæ diuina
lucis.

c. 4. de di-
nomi.

Illuminant autem, quia Scriptura, & verba Dei sunt veluti guttæ quædam ex fonte immensi luminis, scilicet Dei, qui à Dionysio vocatur ἀκτὴς πηγῆς, καὶ ὑπερ-βλύξασα φωτοχυσία. id est, fontalis lux, & supereffluens luminis effusio: ex cuius plenitudine illuminari asserit omnem intellectum, scilicet supermundanum, hoc est, ut opinor, cælestes Angelos assistentes; circummundanum scilicet Angelos, per quos hæc inferiora administrantur, & intramundanum, id est, intellectum hominis, qui in

Orat. 40.
in sacr. ba-
ptisma.

mundo est. Sed & B. Gregorius Nazianzenus tria lumina ponit, primū, à quo omnia deriuantur, Deum ipsum, summum, & inaccessible lumen, quod nec mente percipi, nec verbis explicari potest, naturar: omnem ratione præditam illuminās, hoc in intelligibilibus, quod Sol in sensibili-

Ex Plato-
ne.

libus: eo se magis contemplandum nobis præbens, quo accuratius animos purgauerimus: eo rursus magis amādum, quo magis contemplati fuerimus: eo denique magis cognoscendum, quo magis amauerimus. Secundum lumen Angelum ponit, qui est primi illius luminis riuulus quidā, aut participatio inclinatione, vel conuersione

fione

sione ad illud. Tertium denique hominē, quod externis etiam, id est, Philosophis non Christianis manifestum est, à quibus $\phi\omega$, id est, lumen vocatur propter rationis insitæ vim, & facultatem. Quò etiam nomine, inquit, ij inter nos appellantur, qui diuina quadam virtute alios antecellunt, propiusque ad Deum accedunt. Et, quod nostro proposito maximè fauet, addit. Lumen quoque erat primogenitū illud mandatū, quod primo homini datum est, quæadmodum legis mandatū lucerna, & lumen est: & rursus. Lumen præcepta tua in terra. Tum multa pergit lumina enumerare. Sed nobis id satis est intelligere, mandata Dei & declarationem illorum merito lumē appellari, tum quia à primo illo lumine veluti stillæ quædam emanant, tum quia lumen tertium, id est, hominem verè lumen efficiunt, cum de superioribus illustrant, & primo lumini propiorē efficiunt.

Dant autem intellectum non omnibus, sed paruulis, id est humilibus. Non enim verba Dei superbos illuminant: vnde S. Augustinus fatetur se initio minus illuminatum, quod Scripturas sanctas magis vellet redolere gymnasiōrum Cedros, quas confringit Dominus, id est, elegantiam secularē. Alioquin superbiā, vt idem ad Dioscorum ait, dum inflat, obnubilat. Et Christus Dominus exultans in spiritu Patri gratias egit, quod abscondisset hæc à sapientibus

Psal. 118.

Dant intellectum paruulis humilitate.

Conf. l. 9.

c. 4.

Psal. 28.

Matt. 11.

Atq; etiā
paruulis
sensu.
Proa. 1.
c. 9.
1. Cor. 3.

bus, & prudentibus, & reuelasset ea paruulis. Si autem paruuli accipiantur non tam malitia, quam sensu, de quibus dicitur. Vtique quo paruuli diligitis infantiam: & stulti ea, quæ sibi sunt noxia cupient, & imprudentes odibunt scientiam? & Si quis est paruulus veniat ad me: etiam sic verum est cælestem doctrinam dare intellectum paruulis. Nam qui erant antea insipientes, & stulti, quales etiam sapientia huius mundi facit, quæ stultitia est apud Deum, ipsi per sermones Dei, de insipientibus, ac cæcis sapientes, & illuminati fiunt: quomodo Propheta noster supra gloriatus est, quod super senes, & super omnes docentes se intellexerit, quia mandata Dei, & testimonia illius quæserit.

131 Os meum aperui, & attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.

Aperitur
os præ de-
siderio.
Job 29.
Ed ad re-
spirandū.

PO T E S T intelligi aperire os præ nimio desiderio, sicut qui ad aliquid anhelat: quomodo Iob de adstantibus sibi refert, quod ad verba ipsius os suum aperiebant quasi ad imbrem ferotinum. Significat enim anhelare, hiare, ut est Iob septimo. Sicut seruus desiderat umbram, in Hebræo, anhelat. Vel certè cum repente cor præ desiderio, aut tristitia constringitur, os aperitur, ut medici notant: seu cum re-
spira-